

สารบัญ

บทบรรณาธิการ
หน้า 1

ดัชนีชี้วัดความเชื่อมั่น
ทางความมั่นคงของ
ประเทศ
หน้า 1

การกลับมาของญี่ปุ่นสู่
ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
หน้า 2

ความมั่นคงทางอาหาร
หน้า 3

สรุปผลการศึกษาดูงาน
ในพื้นที่ภาคตะวันออก
(ชายแดนไทย-กัมพูชา)
หน้า 4

ก้าวสำคัญของไทยต่อ
กรณีพิพาทพื้นที่ 4.6
ตร.กม. รอบปราสาท
พระวิหาร
หน้า 5

ความร่วมมือด้าน
การแพทย์ทหารของ
อาเซียน
หน้า 7

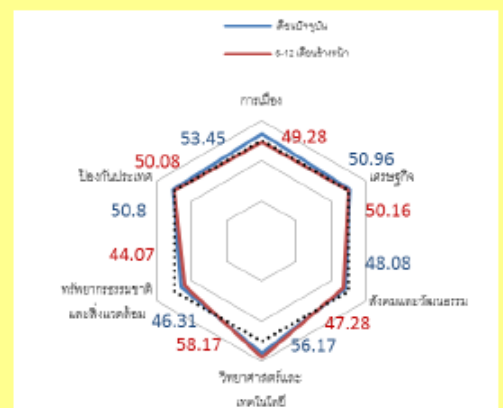
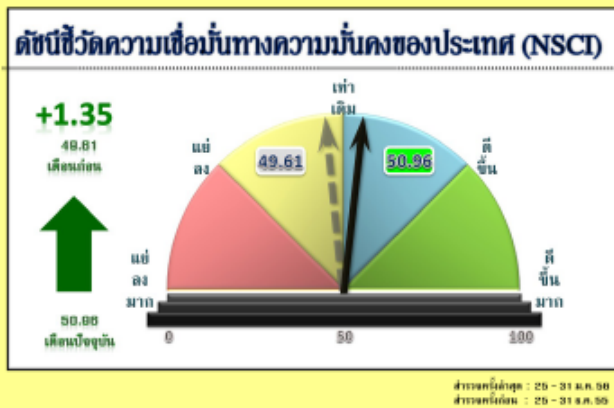
SSC POLL
หน้า 8

*Advice is like snow ; The softer it falls the longer it wells upon,
and the deeper it sinks into, the mind.*

Samuel Taylor Coleridge

SSC Strategic Update ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ 2556 บรรจุไปด้วยเนื้อหาและสาระของประเด็นสำคัญทางยุทธศาสตร์ โดยประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือเพื่อรับมือปัญหาความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อในอาเซียน คือบทความเรื่อง *การกลับมาของญี่ปุ่นสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้* ตามด้วยบทความสำคัญที่กระทบต่อมวลมนุษยชาติเรื่อง *ความมั่นคงทางอาหาร* ต่อด้วยบทความที่ยังคงเป็นปัญหาทางความมั่นคงที่สำคัญของไทยเรื่อง *ก้าวสำคัญของไทยต่อกรณีพิพาทพื้นที่ 4.6 ตร.กม. รอบปราสาทพระวิหาร* และสรุปผลการศึกษาดูงานในพื้นที่ภาคตะวันออก (ชายแดนไทย-กัมพูชา) ปิดท้ายด้วยบทสรุปศูนย์อาเซียนศึกษาในเรื่อง *ความร่วมมือด้านการแพทย์ทหารของอาเซียน สำหรับ SSC POLL ฉบับนี้เป็นการสำรวจเกี่ยวกับกรณีพิพาทพื้นที่อ้างสิทธิ์ 4.6 ตร.กม. รอบปราสาทพระวิหาร หากมองในมุมของการเมืองระหว่างประเทศ ประชาชนคิดว่าสิ่งที่ประเทศไทยควรดำเนินการมากที่สุด ....*

ดัชนีชี้วัดความเชื่อมั่นทางความมั่นคงของประเทศ (NSCI)

สำหรับผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรทางด้านความมั่นคงในรอบนี้ได้ผลความเชื่อมั่นทางความมั่นคงของประเทศ (National Security Confidence Index) เป็นระดับดัชนีที่เพิ่มขึ้น +1.35 จุด จากเดิม 49.61 จุด เมื่อเดือนก่อนหน้ามาเป็น 50.96 จุดในเดือนปัจจุบันซึ่งถือเป็นระดับการเปลี่ยนแปลงในระดับดีขึ้น โดยดัชนีแต่ละด้านของเดือนปัจจุบันเทียบกับอนาคต 6-12 เดือนข้างหน้าเพิ่มขึ้นเพียงด้านเดียวคือ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และดัชนีลดลงทำด้านคือ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และป้องกันประเทศ (ตามแผนภาพแบบจอร์แดน)... *

การกลับมาของญี่ปุ่นสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นคนใหม่ นาย Shinzo Abe ได้เดินทางเยี่ยมประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อย่างเป็นทางการครั้งแรกของเขาแทนการเดินทางไปเยี่ยมประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งการเดินทางครั้งนี้ มีไฮไลท์สองจุดหลัก “หนึ่ง” คือการประกาศการกลับมาของญี่ปุ่นสู่ภูมิภาคนี้ และ “สอง” การคิดเชิงยุทธศาสตร์ของญี่ปุ่นที่เน้นเพิ่มอิทธิพลในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Shinzo Abe นายกรัฐมนตรีคนใหม่ของประเทศญี่ปุ่น

การเดินทางของนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น Shinzo Abe อย่างเป็นทางการครั้งแรกในต่างประเทศของเขาที่เดินทางมาประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

โดยมีกำหนดการเดินทางสัปดาห์ไปยังประเทศเวียดนาม ไทยและอินโดนีเซีย โดยเริ่มเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2556 ที่ผ่านมานั้นทำไมถึงเป็นสามประเทศนี้? เป็นที่น่าสังเกตว่าประเทศทั้งสามนี้ญี่ปุ่นยังคงมีการลงทุนสูง ซึ่งหมายถึงทุนของญี่ปุ่นยังมีอิทธิพลในประเทศเหล่านี้ ต่างกับบางประเทศในภูมิภาคนี้ที่กลุ่มทุนจีนได้เข้าไปมีอิทธิพลอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามประเทศในภูมิภาคนี้ยังมีความระแวงในจีน จึงต้องหาประเทศมหาอำนาจอื่นเข้ามาคานอำนาจของจีน หรือลดอิทธิพลของจีนลงบ้างเช่น เมียนมาร์ เป็นต้น

และครั้งนี้ นับเป็นครั้งที่สองที่การตัดสินใจของนาย Abe ได้สร้างความแปลกใจให้กับนักสังเกตการณ์เป็นอย่างยิ่ง ที่ครั้งแรกคาดว่าประเทศสหรัฐอเมริกาจะเป็นจุดแรกของเป้าหมายหลักของนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลญี่ปุ่น ในการฟื้นความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นและสหรัฐ และตามด้วยการเดินทางเยือนกรุงโซลและกรุงปักกิ่งอย่างเป็นทางการต่อไป แต่ก็ยังไม่ได้รับการพิจารณา ทั้งที่ทั้งสองประเทศมีการเปลี่ยนแปลงผู้นำประเทศเหมือนกัน ซึ่งกำหนดการเยือนได้ถูกเลื่อนออกไป โดยในเดือนกุมภาพันธ์ไปเยือนเกาหลีใต้และในเดือนมีนาคมไปเยือนจีน

การกลับมาของญี่ปุ่นสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การเยือนของนายกรัฐมนตรี Abe ต่อเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความสำคัญอย่างยิ่งเชิงสัญลักษณ์ ต่อการกลับมาของญี่ปุ่นสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าญี่ปุ่นยังคงอยู่กับภูมิภาคนี้ ในการให้การสนับสนุน คงอิทธิพลที่สำคัญต่อเศรษฐกิจ การเมือง และในเชิงยุทธศาสตร์ต่อภูมิภาคนี้

ผ่านความสัมพันธ์ที่ยาวและแข็งแกร่งกับอาเซียน ทั้งในระดับสถาบันและในระดับทวิภาคีร่วมกับชาติสมาชิกอาเซียน ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 เป็นต้นมา ญี่ปุ่นเป็นเสมือนเครื่องมือหลักที่สร้างความเจริญเติบโตให้กับชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านการลงทุน การค้าและการให้ช่วยเหลือในภูมิภาคนี้ นอกจากนี้ญี่ปุ่นยังมีบทบาททางอ้อมในการสร้างเสถียรภาพเชิงยุทธศาสตร์ต่อภูมิภาค ถึงแม้ญี่ปุ่นจะอยู่ในภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซาเป็นเวลานาน และมีการเปลี่ยนแปลงผู้นำญี่ปุ่นบ่อยครั้งมากตั้งแต่ปี 1990 อย่างไรก็ตาม บางคนแย้งว่าการปรากฏตัวของญี่ปุ่นและการมีอิทธิพลของญี่ปุ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังคงมีความไม่ราบรื่นอย่างเห็นได้ชัด สืบเนื่องจากประเทศจีนยังคงเพิ่มอิทธิพลทางเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ เหมือนเป็นพลังขับเคลื่อนนโยบายของจีนในการสร้างความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ การเมืองและการมีส่วนร่วมเชิงยุทธศาสตร์กับภูมิภาคทั้งในแง่ทวิภาคีและพหุภาคี การรับรู้ได้ถึงความคิดนี้ มีมากขึ้นจากการที่จีนมีปฏิสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นกับเกาหลีใต้และการปรากฏตัวของผู้นำระดับสูงของจีนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อย่างต่อเนื่องเมื่อเร็ว ๆ นี้ จึงมีมุมมองว่าอิทธิพลของญี่ปุ่นนั้นได้ลดลงในเชิงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ญี่ปุ่นได้ตระหนักถึงการลดลงของอิทธิพลของตนเองในภูมิภาคนี้ นำไปสู่การตัดสินใจของรัฐบาลญี่ปุ่นที่ให้การสนับสนุนกับชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทุกประเทศในปีที่ผ่านมา นอกเหนือจากการสนับสนุนทางเศรษฐกิจ การเมืองและทางสังคมแล้ว ญี่ปุ่นยังได้เพิ่มความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่นได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับประเทศฟิลิปปินส์และเวียดนาม ในการให้ความช่วยเหลือ สร้างขีดความสามารถการฝึกการรักษาชายฝั่ง และให้การสนับสนุนอุปกรณ์รวมถึงเรือลาดตระเวนที่ออกแบบมาสำหรับการตอบสนองภารกิจด้านมนุษยธรรมและบรรเทาภัยพิบัติ รวมทั้งส่งเสริมขีดความสามารถในการรักษาความมั่นคงทางทะเล

การเยือนอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรี Abe นับเป็นการรองรับยุทธศาสตร์นี้ ที่ญี่ปุ่นได้ตระหนักถึงความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภายใต้ต้นนโยบายต่างประเทศของญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียนในฐานะที่เป็นองค์กรที่มั่นคงและมีเสถียรภาพของภูมิภาค นายกรัฐมนตรี Abe จึงได้ใช้โอกาสนี้ เข้าร่วมพิธีครบรอบ 40 ปีของความสัมพันธ์การเจรจาระหว่างญี่ปุ่นกับอาเซียน ในกรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซียด้วย

ความมั่นคงทางอาหาร

ความมั่นคงทางอาหาร คือ การตรวจสอบความยืดหยุ่นต่อการกระทบในอนาคต หรือวิกฤติอาหาร อันเนื่องจากปัจจัยเสี่ยง เช่น น้ำท่วม การขนส่ง การขาดแคลนพลังงาน ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ และสงคราม มีการศึกษาพบว่าวิกฤติด้านการเกษตรจะเริ่มส่งผลกระทบต่อปี ค.ศ.2020 อันเป็นผลจากวิกฤติน้ำมันโลกและก๊าซธรรมชาติทำให้วิกฤติด้านการเกษตรเพิ่มมากขึ้นและราคาอาหารเพิ่มสูงขึ้น 3 เท่าตัวในช่วง 5 ปี ภายหลังจากราคาอาหารลอยตัวในปี ค.ศ.2007 โดยประชาชน 100 ล้านคนต้องทุกข์ทรมานจากความหิวโหยและภาวะขาดโภชนาการ องค์การอาหารและการเกษตรของสหรัฐอเมริกาและกระทรวงเกษตรของสหรัฐอเมริกา กล่าวว่าความหิวโหยเป็นรากฐานของความไม่มั่นคงทางอาหาร โดยได้ให้คำจำกัดความของความมั่นคงทางอาหารว่า คือ ความพอเพียงของอาหาร การเข้าถึงอาหาร และการใช้อาหาร ความมั่นคงทางอาหารเป็นประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับการที่โลกมีอาหารที่เพียงพอต่อการบริโภคของทุกคน ความต้องการอาหารในอนาคตสามารถบอกได้ถึงระดับผลิตภัณฑ์ในปัจจุบัน

ความท้าทายของความมั่นคงทางอาหาร ได้แก่ ความหิวโหยและความยากจน การปรับปรุงผลผลิตทางการเกษตร วิกฤติน้ำ ปัญหาที่ดินเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคทางการเกษตร ระบบเมล็ดพันธุ์ และการคอร์รัปชัน สิทธิในการครอบครองที่ดินและมรดก การเข้าถึงแหล่งเงินทุน เทคโนโลยี การศึกษา ตลาด และการบริการของรัฐ นโยบายความมั่นคงทางอาหาร วิศวกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพ

ความมั่นคงทางอาหารในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : ความมั่นคงทางอาหารและความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็น 2 นโยบายหลักของอาเซียน เนื่องจากวิกฤติอาหารโลกในปี ค.ศ.2007 – 2008 ส่งผลกระทบต่อนโยบายการค้าของอาเซียนโดยเป้าหมายของความมั่นคงทางอาหารจะเป็นความสำคัญเร่งด่วน การเปิดเสรีทางเศรษฐกิจในภูมิภาคจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด และกลุ่มประเทศอาเซียนควรเพิ่มพันธมิตรทางการค้าเพื่อให้เกิดเสรีมากขึ้น นโยบายความมั่นคงทางอาหารสามารถอธิบายได้ทั้งความพอเพียงทางอาหารและพันธมิตรทางอาหาร ทุกประเทศจะออกกฎในการนำเข้า การส่งออก และการเปิดเสรีทางการค้าซึ่งเป็นองค์ประกอบของนโยบายความมั่นคงทางอาหารโดยต้องมีการปรับปรุงสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้เกิดการเข้าถึงตลาดระหว่างประเทศมากขึ้น ส่วนความสำคัญของผลผลิตทางอาหารภายในประเทศมีเป้าหมายที่การใช้ประโยชน์ของอาหารสำหรับการบริโภคภายในประเทศ การค้าและนโยบายทางการค้าไม่ได้มีอิทธิพลต่อการใช้ประโยชน์ทางอาหารเท่านั้นแต่ยังส่งผลกระทบต่อการผลิต การนำเข้า และการช่วยเหลือทางอาหารในระดับโลก การเปิดเสรีทางการค้าทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นทั้งภายในและระหว่างประเทศและทำให้เกิดความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ

ความมั่นคงทางอาหารในประเทศไทย: ไทยมีความพยายามที่จะลดความยากจนและความไม่มั่นคงทางอาหารมากกว่า 2 ทศวรรษ ปัจจุบันไทยเป็นหนึ่งในประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตรรายใหญ่ของโลก โดยในปี ค.ศ.2008 ได้มีการปรับปรุงด้านพลังงานและการขนส่งเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรภายในประเทศ การลดลงของแรงงานในภาคการเกษตรและการนำเข้าที่มากขึ้นเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารใน

ประเทศโดยผลิตภัณฑ์นำเข้าเพื่อการเกษตร เช่น ปุ๋ย เชื้อเพลิง และเมล็ดพันธุ์ มีราคาเพิ่มสูงขึ้นทำให้เกษตรกรลดการผลิตลง การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรจึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน รัฐบาลได้มีนโยบายควบคุมพื้นที่สำหรับพืชอาหารและพืชพลังงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อจำกัดความยากจนและให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงระบบการเกษตรและการผลิตของเกษตรกร องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติได้ร่วมมือกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในประเด็นความมั่นคงทางอาหารและการพัฒนาพลังงาน ซึ่งเป็น 1 ใน 6 เรื่องที่ต้องปฏิบัติอย่างเร่งด่วนสำหรับภาคการเกษตรของไทย ภายใต้อกรอบแผนงานของประเทศในปี ค.ศ.2012 – 2016 ภายใต้อกรอบการทำงานนี้จะส่งเสริมการลดความเสื่อมโทรมของดินและปรับปรุงผลผลิตมันสำปะหลังโดยผ่านการปรับปรุงการเกษตรและการจัดการที่ดิน

บทบาทของอาเซียนต่อความมั่นคงทางอาหาร: ในอีก 10 ปีข้างหน้า ประเทศสมาชิกอาเซียนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในตลาดข้าวของโลก โดยข้าวถือเป็นอาหารหลักของประเทศในอาเซียนและยังมีบทบาทสำคัญต่อความมั่นคงทางอาหารในภูมิภาค โดยในปี ค.ศ.2007 – 2008 ที่เกิดวิกฤติราคาข้าวเป็นบทเรียนสำคัญที่ทำให้ผู้กำหนดนโยบาย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหันมาร่วมมือกันมากขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดวิกฤติเช่นเดิมอีก ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank หรือ ADB) ได้เสนอกรอบตัวแบบที่เรียกว่า “Arkansas Global Rice Model” หรือ AGRM ที่ให้อาเซียนเป็นเสมือนตัวแทนในการก่อตั้งคณะกรรมการสำรองอาหารเพื่อความมั่นคงแห่งภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Food Security Reserve Board: AFSRB) โมเดลนี้จะสามารถเข้าถึงการเป็นศูนย์กลางและเผชิญกับความท้าทายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว โดยโมเดลนี้จะออกแบบให้เห็นถึงความสอดคล้องเกี่ยวพันและความร่วมมือกันในเชิงนโยบาย ภายในประเทศอาเซียนที่มีมากยิ่งขึ้น การเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารเป็นความพยายามที่จะร่วมกันรับมือกับสถานการณ์ในอนาคตโดยต้องมีการวางแผนที่เป็นรูปธรรมในปัจจุบัน ทั้งนี้แนวทางการแก้ปัญหาความมั่นคงทางอาหารประกอบด้วย 1) อาเซียนต้องมียุทธศาสตร์ด้านการค้าในเชิงลึก มีสถานที่สำหรับจัดเก็บข้าวในขนาดที่เหมาะสมทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาคและต้องมีการสร้างความเชื่อมั่นด้านการค้า 2) อาเซียนควรปรับความตกลงด้านการค้าสินค้าภายในประเทศอาเซียนและส่งเสริมให้มีการขยายความร่วมมือด้านนโยบายกับประเทศอื่นๆ 3) การกำหนดนโยบายด้านความมั่นคงทางอาหารต้องประกอบด้วย อัตราภาษี การค้า คลังสินค้า การควบคุมการแลกเปลี่ยนสินค้า การแลกเปลี่ยนพืชผลทางการเกษตร การควบคุมการค้า เอกสิทธิ สวัสดิการ การวิจัยยุทธศาสตร์และกลไกการปกป้องต่างๆ 4) ต้องมีการปรับปรุงระบบการเกษตร เช่น การฟื้นฟูและปรับปรุงผลผลิตทางการเกษตร การปรับปรุงวิธีการอนุรักษ์ดิน การทำปุ๋ยหมัก การใช้จ่ายแม่ลง การเริ่มตลาด การเพิ่มพื้นที่ทางการเกษตร การจัดการระบบชลประทานและการส่งเสริมเทคโนโลยี นอกจากนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จในการลดความหิวโหยจะต้องมีลักษณะเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการเกษตร มีการเพิ่มของประชากรช้า และมีดัชนีการพัฒนามนุษย์อยู่ในระดับสูง...

สรุปผลการศึกษาดูงานในพื้นที่ภาคตะวันออก (ชายแดนไทย - กัมพูชา)

วันที่ 17 - 21 ธ.ค.55 คณะข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ศย.สปท. ได้เดินทางไปศึกษาดูงานในพื้นที่ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี จันทบุรี และสระแก้ว เพื่อสำรวจและเก็บข้อมูลในการวิเคราะห์กรณีศึกษาตามโครงการวิจัย ซึ่งจากการลงพื้นที่ดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ในปัจจุบันภาระหน้าที่ด้านความมั่นคงไม่ได้เป็นของกองทัพเพียงหน่วยงานเดียวเท่านั้น แต่ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่จะสร้างให้เกิดการขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านความมั่นคงได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้นในทุกมิติ และการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 จะทำให้บริบทของความสัมพันธภาพระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนเปลี่ยนแปลงไปสู่

ความกลมกลืนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่บริเวณชายแดนที่มีอาณาเขตติดกัน เช่น ชายแดนไทย - กัมพูชา ที่ยังคงมีปัญหาด้านการปักปันเขตแดนอยู่อีกหลายจุดรวมทั้งประเด็นเขาพระวิหาร

นอกจากนี้ ยังพบว่าปัจจุบันประเทศกัมพูชานำการพัฒนาเศรษฐกิจ และโครงสร้างพื้นฐานโดยได้รับความช่วยเหลือจากจีนที่เข้ามาลงทุนสร้างถนนหมายเลข 57 เลียบชายแดนไทย ตั้งแต่ จังหวัดอุบลราชธานี จนถึง จังหวัดตราด โดยความสัมพันธ์ของไทย - กัมพูชา มีความร่วมมือที่ดีเน้นกลไกท้องถิ่นและทางทหารในพื้นที่ของทั้ง 2 ประเทศ รวมทั้งมีการทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาของทั้ง 2

ฝั่งคู่ขนานกันไป (Cross Border Development) ตามแบบอย่างโครงการพระราชดำริของสมเด็จพระเทพฯ ที่ทรงพัฒนาโรงเรียนในกัมพูชาและ สปป.ลาว ดังนั้นการบริหารจัดการชายแดนเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.2558 จึงมุ่งเน้นเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศกัมพูชาในทุกระดับ โดยใช้กลไกการประชุมคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาคไทย - กัมพูชา (Regional Border Committee : RBC) แต่เมื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนแล้วอาจจะต้องใช้กลไกอื่นที่รอบด้านขึ้น เช่น กองทัพ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้าจัดการกับภัยคุกคามไม่ตามแบบ (Non-Traditional Threat) ร่วมกัน แต่ทั้งนี้ก็ยังมีอุปสรรคคือ ในแต่ละภาคส่วนยังมีความเข้าใจมิติทางด้านความมั่นคงแตกต่างกัน อาทิ ภาคความมั่นคงให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของรัฐเป็นหลัก ภาคเอกชนคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และภาคประชาสังคมคำนึงถึงด้านสิทธิมนุษยชน ดังนั้น ทั้ง 3 ภาคส่วนควรทำความเข้าใจมิติความมั่นคงร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้พบว่ากองกำลังป้องกันชายแดนจันทบุรี ตราด (กปช.จต.) ได้มีการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาเสริมสร้างความมั่นคงชายแดนในระดับพื้นที่ (พมพ.กปช.จต.) เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ชายแดนปี 2555 - 2559 โดยถือเป็นกลไกในกรณีการแก้ปัญหาที่แต่ละภาคส่วนมองภาพความมั่นคงแตกต่างกัน

กลไกการแก้ปัญหาตามแนวชายแดน โดยใช้แนวทางการพัฒนาหมู่บ้านคู่ขนานระหว่างไทยกับกัมพูชา ตามแนวชายแดนของกองกำลังต่างๆ ซึ่งเป็นกลยุทธ์ของหน่วยในระดับยุทธวิธีหรือในระดับยุทธการ ตามแผนป้องกันประเทศตั้งแต่ในขั้นปกติหรือขั้นป้องกันชายแดน ที่ตอบรับการเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการรักษาความมั่นคงตามแนวชายแดน อาทิ หากเกิดความรุนแรงขึ้นต้องพยายามลดระดับให้อยู่ในสภาพปกติโดยเร็วที่สุด

ก้าวสำคัญของไทยต่อกรณีพิพาทพื้นที่ 4.6 ตร.กม. รอบปราสาทพระวิหาร

ภาพอนาคตที่จะเกิดขึ้นจากการพิจารณากรณีพิพาทบนอธิปไตยเหนือพื้นที่รอบปราสาทพระวิหารครั้งสุดท้าย ซึ่งศาลโลก (The international Court of Justice: ICJ) จะฟังแถลงคดีด้วยวาจาของทั้งฝ่ายไทยและกัมพูชาในช่วง 15-19 เม.ย.56 นี้ อันเป็นหน้าที่ของชาวไทยทุกคนที่ควรทำความเข้าใจในข้อเท็จจริงที่ต้องเผชิญร่วมกัน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเตรียมความพร้อมต่อสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นทั้งก่อนและหลังคำพิพากษา โดยประเด็นดังกล่าวได้ถูกหยิบยกเข้าหารือในการประชุมด่วนของผู้นำจากหน่วยงานความมั่นคงของไทย เมื่อ 2 ม.ค.56 กระทั่งมีข้อสรุปว่า จะมีการตั้งคณะทำงานติดตามความก้าวหน้าในงานด้านความมั่นคงในประเด็นต่างๆ โดยเฉพาะชายแดนด้านเขาพระวิหาร ซึ่งจะมีการตั้งโฆษกขึ้นมาทำหน้าที่ชี้แจงในมิติความมั่นคงโดยเฉพาะ

แนวทางตั้งรับคำตัดสินของศาลโลก

หากคำพิพากษาสุดท้ายทำให้ไทยเสียสิทธิ์ครอบครองดินแดนล้ำเข้ามาในพื้นที่ 4.6 ตร.กม. รอบปราสาทพระวิหาร คือการบริหารจัดการชายแดน ดังนั้นสิ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยจะสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนและหลังขั้นตอนการฟังการแถลงคดีในช่วงเดือน เม.ย.56 แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการก่อนตัดสิน รวบรวมข้อมูลและแนวทางที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อไทยเพื่อแสดงต่อศาลโลก อาทิ หลักฐานทางพฤติการณ์ที่กัมพูชาได้ปฏิบัติการมา ทำให้ไม่มีเหตุผลใดที่ศาลโลกต้องเพิ่มความเพิ่มเติมอีก โดยรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้กล่าวว่า ไทยควรเตรียมความพร้อมในการต่อสู้คดี 3 ส่วน คือ

- 1) การปฏิบัติตามคำสั่งเรื่องมาตรการชั่วคราวของศาลโลก โดยมีตัวแทนคณะทำงานร่วมไทย-กัมพูชา หรือศาลโลก (Cambodia – Thai Joint Working Group : JWG) ร่วมแก้ปัญหา "เขาพระวิหาร" โดยให้สองฝ่ายพิสูจน์ทราบจุด A,B,C,D ของพื้นที่ "เขตปลอดภัยชั่วคราว" และร่วมกัน "กำหนดเขต-พื้นที่" เตรียมแผนการเก็บกู้ทุ่นระเบิดเพื่อความปลอดภัยภายในเดือน เม.ย.56
- 2) การยื่นขอให้ศาลโลกตีความคำพิพากษา ขณะนี้ทีมที่ปรึกษากฎหมายต่างประเทศกลับกรองท่าที่เบื้องต้นที่ได้จากการหารือ เพื่อเสนอเป็นท่าที่ให้แก่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเห็นชอบก่อนที่จะไปชี้แจงต่อศาล และในเดือน ก.พ. จะมีการประชุมระหว่างกระทรวงการต่างประเทศกับทีมทนาย และผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายต่างๆ ไปร่วมพูดคุยกับทีมทนายเพื่อรับฟังแนวทางชี้แจงในศาลครั้งสุดท้าย
- 3) กระทรวงการต่างประเทศจะเร่งเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชนคนไทยอย่างต่อเนื่อง อาทิ การร่วมหารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าจะให้ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมายกระทรวงการต่างประเทศไปร่วมอธิบายประเด็นปราสาทพระวิหารให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรับทราบเพื่อนำไปถ่ายทอดต่อ

2. ขั้นตอนหลังตัดสิน สามารถแบ่งแนวทางที่สามารถเป็นไปได้ 3 แนวทาง คือ 1) ศาลโลกยืนยันคำตัดสินเดิมเมื่อครั้งปี 2505 ทำให้พื้นที่ 4.6 ตร.กม. รอบปราสาทพระวิหารเป็นพื้นที่ทับซ้อน ดังนั้น การบริหารจัดการบริเวณแนวเขตชายแดนก็จะใช้แผนป้องกันประเทศดังที่เคยปฏิบัติ

มา 2) ศาลโลกพิจารณาตัดสินโดยใช้แผนที่ของคณะกรรมการปักปันเขตแดน ฝรั่งเศส-สยาม ทำให้ไทยเสียสิทธิ์ครอบครองดินแดนล้ำเข้ามาในพื้นที่ 4.6 ตร.กม. รอบปราสาทพระวิหาร ซึ่งมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยในการรับอำนาจศาลโลกจะออกมาแสดงจุดยืนรักษาอธิปไตยมากขึ้นจากเมื่อวันที่ 21 ม.ค.55 โดยละเมิดคำสั่งศาลโลกและสวนทางกับผลการเจรจา ระหว่างคณะกรรมการชายแดนทั่วไป (General Border Committee: GBC) ดังนั้น จึงควรมีการชี้แจงข้อเท็จจริงให้สังคมไทยรับรู้ ว่าหากไทยไม่ยอมรับผลการตัดสินอาจเจอกับปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย อีกทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้การตัดสินตามแนวทางนี้ไม่เป็นบรรทัดฐานในการตัดสินในพื้นที่ทับซ้อนอื่นๆ อีก 3) ศาลโลกไม่พิจารณาตัดสินชี้ขาดใดๆ แต่จะยกให้เป็นอำนาจของประชาคมอาเซียนในการจัดการข้อพิพาท ซึ่งหลังจากนั้นก็ต่อมาก็คือพิจารณาต่อถึงอำนาจการถ่วงดุลระหว่างไทย – กัมพูชา ทั้งอำนาจกำลังรบของไทยที่มีเหนือกว่า แต่ด้วยกัมพูชามีสถานภาพทางการเมืองที่เข้มแข็งกว่า ความเป็นชาตินิยม ผู้นำมีอำนาจเด็ดขาด ซึ่งต่างจากไทยที่มีข้อจำกัดในการใช้อำนาจที่มีผลกระทบต่อผลประโยชน์หรือความมั่นคงของชาติ เว้นแต่กระทำเพื่อป้องกันอธิปไตยเท่านั้น

บทส่งท้าย

จากทั้ง 3 แนวทางที่กล่าวมา ไม่ว่าจะผลลัพธ์ของกรณีพิพาทเหนือพื้นที่รอบปราสาทพระวิหาร 4.6 ตร.กม. จะตกอยู่ในมือของใคร อาจไม่ใช่ประเด็นสำคัญที่สุดหากหน่วยงานของไทยได้พยายามอย่างเต็มความสามารถในการรักษาอธิปไตยของประเทศแล้ว เนื่องจากรูปแบบความมั่นคงและการรักษาผลประโยชน์ของชาติได้เปลี่ยนแปลงไปจากความมั่นคงตามแบบ (Traditional Security) ที่ยึดขอบเขตดินแดนเป็นหลัก เป็นความมั่นคงไม่ตามแบบ (Non - Traditional Security) ซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะการมีอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนใดดินแดนหนึ่งเท่านั้น แต่สิ่งสำคัญที่สุดอาจจะขึ้นอยู่กับไทยจะสามารถบริหารจัดการเพื่อแสวงประโยชน์ได้อย่างไร อยกตัวอย่างเช่น

การเตรียมความพร้อมในการวางยุทธศาสตร์ และกลไกต่างๆ เพื่อรักษาและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรบริเวณชายแดน ให้ได้มากที่สุดการบริหารจัดการร่วมระหว่างไทยกับกัมพูชา อาทิ กรณีหาแนวทางเพิ่มศักยภาพและช่องทางการหารายได้จากการค้าการลงทุนบริเวณชายแดนไทย - กัมพูชา

การพัฒนาระบบขนส่ง (logistic System) เพื่อรองรับการเจริญเติบโตที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ที่สำคัญ คือ การดำเนินการต่างๆ ต้องอาศัยความรวดเร็ว เพราะพื้นที่นี้เป็นสิ่งที่นานาประเทศต่างต้องการเข้ามาแสวงประโยชน์ ดังนั้น หากไทยและกัมพูชายังคงมุ่งให้ความสำคัญเฉพาะเรื่องเขตแดนแต่เพียงอย่างเดียว ผลประโยชน์ที่ทั้งสองประเทศควรจะได้รับอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยก็อาจตกอยู่ในมือของประเทศที่ 3 ก็เป็นไปได้ อีกทั้งจุดร่วมที่ไม่อาจละทิ้งได้เลย คือการรักษาภาพลักษณ์ในฐานะประเทศเพื่อนบ้านที่จะต้องพึ่งพาอาศัยกันภายใต้กระแสโลกไร้พรมแดนต่อไปอีกยาวนาน...☺

สรุปผลการศึกษาดูงานฯ ...ต่อจากหน้า 6...

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของ ศศย.ฯ

1. ระบบการป้องกันประเทศของกองทัพไทย ยังจำเป็นและยังคงต้องมีการวางกำลังทหารตามแนวชายแดน อยู่ ซึ่งการมีกองกำลังทหารถือเป็นการถ่วงดุลอำนาจทาง ทหาร (Balance of Power) กับประเทศเพื่อนบ้าน และควรสร้างความสัมพันธ์และกิจกรรมด้านความมั่นคง ร่วมกับกองกำลังประเทศเพื่อนบ้านในทุกระดับตั้งแต่ สภากาการณ์ปกติ เช่น โครงการหมู่บ้านคู่ขนานหรือตัวแบบ โป่งน้ำร้อนโมเดลซึ่งเป็นการบริหารจัดการชายแดนของด่าน ถาวรบ้านแหลม ชายแดนไทย - กัมพูชา จังหวัดจันทบุรี ที่เป็นความร่วมมือของทั้ง 3 ภาคส่วน คือ ระหว่าง กรมแรงงาน หอการค้าจังหวัดในการควบคุมนายจ้าง และแรงงานต่างด้าวเพื่อบริหารจัดการแรงงานกัมพูชาที่เข้า มาทำงานด้านเกษตรกรรมในฝั่งไทย และต้องใช้กลไกที่มีอยู่ เช่น RBC เข้าแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว ที่สำคัญจะต้องไม่ให้เกิด การเมืองทั้งไทยและกัมพูชาเข้าแทรกแซง

2. หน่วยงานด้านความมั่นคงในระดับนโยบายของ ประเทศ ได้แก่ สภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และสำนักข่าวกรองแห่งชาติ (สขช.) จำเป็นจะต้องบูรณา การร่วมกันในการกำหนดทิศทางนโยบายระดับยุทธศาสตร์ (Political Direction) ในการบริหารจัดการความมั่นคง ระหว่างไทยกับกัมพูชา โดยจะต้องดำเนินการประมาณการ ข่าวกรองทางยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดแนวโน้มสถานการณ์ ที่จะส่งผลกระทบต่อทั้งในทางเกื้อกูลและเป็นอุปสรรคต่อการ บริหารความมั่นคงระหว่างไทยกับกัมพูชา (Theatre Strategic Outlook) และนำผลลัพธ์ที่ได้ไปกำหนดเป็น เป้าหมายในระดับยุทธศาสตร์ (Strategic End-state) ที่ใช้ในการบริหารจัดการชายแดนไทย - กัมพูชา ทั้งที่เป็น มาตรการในการป้องกันตามแผนป้องกันประเทศ รวมถึงมาตรการในการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงและ ลดปัญหาที่จะเป็นเงื่อนไขของการใช้กำลังเข้าปะทะกันตาม แนวชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล.....

การกลับมาของญี่ปุ่นฯ ...ต่อจากหน้า 2...

จีน : ความกังวลระดับยุทธศาสตร์

ปัจจัยสำคัญอื่น คือการเพิ่มขึ้นของยุทธศาสตร์ ของจีนและอิทธิพลของจีน ที่ขยายมากขึ้นในเอเชีย ตะวันออก ซึ่งนายกรัฐมนตรี Abe มีความกังวลจากการ พัฒนาการก้าวสู่ยุคใหม่ทางทหารของจีนและพฤติกรรม 'ความก้าวร้าว' ในทะเลจีนตะวันออกของจีน แม้เขาจะมี เสียงที่แผ่วลงต่อความแข็งแกร่งของจีน แต่ก็มีข้อสังเกตที่ ชัดเจนคือความกังวลของญี่ปุ่นต่อจีน ที่จะเป็นปัจจัยหลัก ในการสร้างและกำหนดยุทธศาสตร์ และการออกนโยบาย ทางวาทกรรมระหว่างที่นาย Abe ยังดำรงตำแหน่งอยู่ ตั้งแต่เริ่มทำงาน รัฐบาลชุดนี้ได้ประกาศมาตรการที่สร้าง ความเข้มแข็งด้านยุทธศาสตร์ความมั่นคงของญี่ปุ่นในการ ตอบโต้การเติบโตทางยุทธศาสตร์ของจีน รวมถึงการเพิ่ม งบประมาณกลาโหมเป็นครั้งแรกในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา มีการทบทวนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงของชาติ และการริเริ่มสร้างโปรแกรมการป้องกันตนเองระยะกลาง อีกทั้งเร่งการเจรจาเพื่อปรับแนวทางความร่วมมือกลาโหม ของ สหรัฐ-ญี่ปุ่น เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี 1997

การสร้างความสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์ที่แข็งแกร่งกับ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นยุทธศาสตร์ด้านนโยบาย ต่างประเทศของนาย Abe ที่ญี่ปุ่นมีความกังวลต่อยุทธศาสตร์ ร่วมกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในด้านความสัมพันธ์กับจีน นอกเหนือจากอำนาจของจีนในทะเลตะวันออก จีนยังมีกำลัง เพิ่มขึ้นในภูมิภาคต่อการเรียกร้องดินแดนในทะเลจีนใต้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุทธศาสตร์ของ ญี่ปุ่นคือการสนับสนุนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้านเศรษฐกิจ การเมือง แต่ยังคงให้การสนับสนุนอย่างจำกัดในด้านความ มั่นคง ที่เน้นปัญหาความมั่นคงที่เกิดจากข้อพิพาททางทะเล

ชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยินดีต่อบทบาทการ กลับมาของญี่ปุ่นสู่ภูมิภาค แต่สิ่งสำคัญสำหรับญี่ปุ่นคือการนำ บทบาทที่สร้างสรรค์สู่ภูมิภาคที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการรวมกลุ่ม ในภูมิภาค ในขณะที่ประวัติศาสตร์ของชาติญี่ปุ่นที่ผ่านมาต่อ ภูมิภาคนี้ยังคงอยู่ในความทรงจำ ที่มีความระแวงส่งผลต่อบทบาทของญี่ปุ่น ญี่ปุ่นจึงควรหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับจีน ซึ่งอาจนำไปสู่การปั่นเกลียวด้านความสัมพันธ์ระหว่างสองยักษ์ ใหญ่ในเอเชีย ที่อาจก่อให้เกิดความไม่มั่นคงรอบใหม่ในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ได้...

ความร่วมมือด้านการแพทย์ทหารของอาเซียน

โดย ASEAN STUDIES CENTER UPDATE

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางการแพทย์ของประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนได้มีการกำหนดบทบาทและทิศทางการดำเนินงานในระดับนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขและของกระทรวงกลาโหม โดยในส่วนสาธารณสุขและการแพทย์อยู่ภายใต้เสาหลัก (Pillar) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) และเสาหลักประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community) ประเด็นที่เสนอแนวทางไว้ คือ การส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหารและยา การเข้าถึงการดูแลและการส่งเสริมสุขภาพเพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน การเพิ่มศักยภาพในการควบคุมโรคติดต่อ ระบบการเฝ้าระวังและการควบคุมโรค การเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติเพื่อให้เกิดการความปลอดภัยของประชาคมในภูมิภาค

กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดบทบาทในการสร้างความร่วมมือและเป็นผู้นำในภูมิภาคนี้ และได้วางแนวทางในการดำเนินการโดยมุ่งทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมของภูมิภาคด้านระบาดวิทยา และการควบคุมป้องกันโรค วางแนวทางการกำหนดคุณภาพมาตรฐาน (Harmonization) เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงของอาเซียน - ด้านเครื่องสำอาง เป็นผู้นำระบบการตรวจสอบรับรองสถานประกอบการและร้านอาหาร การดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับทดสอบความปลอดภัยของอาหารที่เห็นผลอย่างรวดเร็ว และเป็นผู้นำด้านระบบสาธารณสุขมูลฐาน ในส่วนของกระทรวงกลาโหม ภายใต้เสาหลักด้านการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political - Security Community) จากการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ASEAN Defence Minister Meeting) ครั้งที่ 1 ที่เมืองฮานอยประเทศเวียดนาม เมื่อวันที่ 12 ต.ค.53 ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญ 5 ด้าน ได้แก่ คณะทำงานด้านความมั่นคงทางทะเล คณะทำงานด้านการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ คณะทำงานด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการบรรเทาสาธารณภัย คณะทำงานด้านการแพทย์ทหาร คณะทำงานด้านการต่อต้านการก่อการร้าย

ในส่วนของคณะทำงานด้านการแพทย์ทหาร (Experts Working Group on Military Medicine - EWG -MM) มีรองเจ้ากรมแพทย์ทหารบกเป็นหัวหน้าคณะ ได้มีการจัดสัมมนาการเตรียมความพร้อมของกองทัพไทย เพื่อสนับสนุนความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศอาเซียน ณ โรงแรมมณเฑียรริเวอร์ไซด์ ซึ่งจัดโดยสถาบัน

วิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย ผลการสัมมนาสรุปได้ว่า แม้ออกแบบโครงสร้างได้เสนอตัวเป็นผู้นำด้านเวชศาสตร์ทหารก็ตาม แต่กองทัพไทยก็มีศักยภาพและความพร้อมที่จะเป็นผู้นำด้านเวชศาสตร์ทหารเช่นกัน กล่าวคือ ไทยเคยเป็นเจ้าภาพร่วมกับสหรัฐฯ ในการประชุมแพทย์ทหารภาคพื้นแปซิฟิก (APMMC : Asia Pacific Military Conference) 3 ครั้ง นอกจากนี้ยังเป็นสมาชิกของ ICMM PAP RWG (International Committee of Military medicine Pan Asia Pacific Regional Working Group) และได้เป็นเจ้าภาพการประชุมเวชศาสตร์ทหารภาคพื้นแปซิฟิกครั้งที่ 2 (2nd ICMM-PAP) ในปี 2555 ซึ่งข้อเสนอแนะจากการประชุมระบุว่า เวชศาสตร์ทหารควรเน้น Military Operations Other Than War (MOOTW) คือ มุ่งในเรื่องการลดหรือบรรเทาความขัดแย้ง ส่งเสริมการสร้างสันติภาพ สนับสนุนภาคพลเรือน ในภาวะภัยพิบัติต่างๆ (Disaster and Crisis) Academic Program การบรรยายและนำเสนอผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ประสบการณ์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ บทบาททางการแพทย์ทหาร การลำเลียงผู้ป่วยทางอากาศในสถานการณ์ฉุกเฉิน (Aero Medical Evacuation in Emergency Situation) ความก้าวหน้าของโรงพยาบาลทหารในการพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศด้านต่างๆ ที่ตอบสนองต่อบริการทางการแพทย์แก่ภาคประชาชน แนวทางความร่วมมือในการเป็นสถาบันการผลิตบุคลากรทางการแพทย์ในระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน นวัตกรรมทางเวชศาสตร์ทหาร บทบาทของแพทย์ทหารในภูมิภาค-ในอนาคต บทบาทแพทย์ทหารในภารกิจขององค์การสหประชาชาติ (UN-mission)

ขณะเดียวกัน กองทัพไทยเป็นประเทศเดียวในอาเซียนที่มีโรงเรียนแพทย์ทหาร ซึ่งมีความเชี่ยวชาญ การฝึกศึกษาด้านเวชศาสตร์ทหาร (Military Medical Education and Training) รวมทั้งมีศูนย์การวิจัยระดับโลกโดยทำงานร่วมกับสหรัฐฯ (AFRIMS) ที่มีความเชี่ยวชาญด้านโรคเขตร้อน โรคติดต่อและการควบคุมการระบาดของโรคติดต่อ ตลอดจนมีโรงพยาบาลทหารขนาดใหญ่ที่เป็นศูนย์แห่งความเป็นเลิศด้านต่างๆ ได้แก่ ศูนย์อุบัติเหตุ ศูนย์หัวใจ ศูนย์เวชศาสตร์ทหาร เป็นต้น

ส่วนสถานการณ์ความเคลื่อนไหวทางการแพทย์ทหารของภูมิภาคในปัจจุบัน ซึ่งประเทศไทยมีความใกล้ชิดกับทั้งสหรัฐฯ และจีน ที่กำลังแย่งชิงบทบาทการนำในภูมิภาคนี้ โดยมีการเสนอให้มีการจัดประชุมแพทย์ทหารในกลุ่มสมาชิกอาเซียน เพื่อหาความร่วมมือในการพัฒนาเวชศาสตร์ทหารด้านอื่นๆ นอกเหนือจาก HADR (Humanitarian Assistance and Disaster Relief) เช่น โรคติดต่อ การฝึกศึกษาด้านเวชศาสตร์ทหาร ซึ่งเป็นจุดเด่นของไทยและเป็นทางไปสู่อำนาจนำในด้านการแพทย์ทหาร ในอาเซียน ต่อไป... ❧

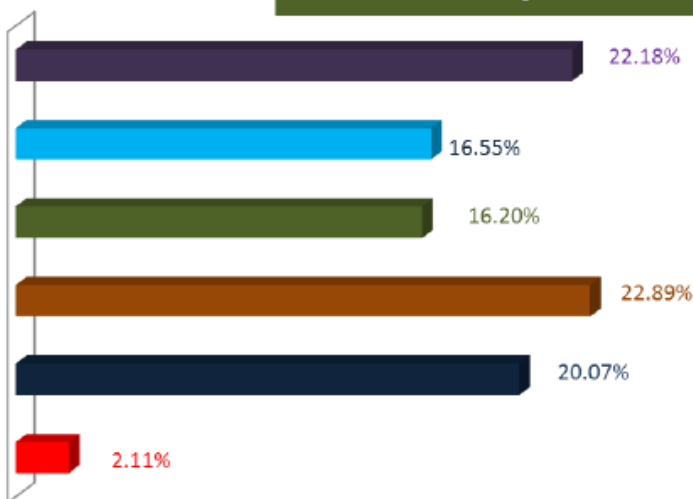
ผลการสำรวจ SSC POLL (ก.พ.56)

สำหรับ SSC POLL ในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 นี้ เป็นการสำรวจเกี่ยวกับกรณีพิพาทพื้นที่อ้างสิทธิ์ 4.6 ตร.กม. รอบปราสาทพระวิหาร หากมองในมุมของการเมืองระหว่างประเทศ ประชาชนคิดว่าสิ่งที่ประเทศไทยควรดำเนินการมากที่สุดซึ่งผลมีดังนี้

1. หน่วยงานด้านความมั่นคงมีการวางยุทธศาสตร์และวางกลไกต่างๆร่วมกันเพื่อรักษาและแสวงประโยชน์บริเวณพื้นที่ชายแดนให้มากที่สุด 22.89 %
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเตรียมข้อมูลและข้อสรุปที่ชัดเจนเพื่อเสนอต่อศาลโลก 22.18 %
3. ไม่ว่าจะผลการตัดสินของศาลโลกจะออกมาอย่างไรก็ตาม ควรรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันเอาไว้ และร่วมปกป้องไม่ให้ประเทศที่สามเข้ามาแสวงหาประโยชน์ในพื้นที่พิพาท 20.07 %
4. ภาครัฐควรนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องและเร่งเสริมสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง 16.55 %
5. เตรียมรับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกระแสนิยมที่อาจเกิดขึ้นหลังคำตัดสินของศาลโลก 16.20 %
6. อื่นๆ 2.11 % อาทิ ควรนำเสนอผลได้ผลเสียที่อาจเกิดขึ้นหลังการตัดสินของศาลโลก เป็นต้น

SSC POLL

กรณีพิพาทพื้นที่อ้างสิทธิ์ 4.6 ตร.กม. รอบปราสาทพระวิหาร หากมองในมุมของการเมืองระหว่างประเทศ สิ่งที่คุณตอบแบบสำรวจฯ คิดว่าประเทศไทยควรดำเนินการมากที่สุด

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเตรียมข้อมูลและข้อสรุปที่ชัดเจนเพื่อเสนอต่อศาลโลก
- ภาครัฐควรนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องและเร่งเสริมสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง
- เตรียมรับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกระแสนิยมที่อาจเกิดขึ้นหลังคำตัดสินของศาลโลก
- หน่วยงานด้านความมั่นคงมีการวางยุทธศาสตร์และวางกลไกต่างๆ ร่วมกัน
- ไม่ว่าจะผลการตัดสินของศาลโลกจะออกมาอย่างไรก็ตาม ควรรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันเอาไว้
- อื่นๆ อาทิ ควรนำเสนอผลได้ผลเสียที่อาจเกิดขึ้นหลังการตัดสินของศาลโลก เป็นต้น

